

Jokerit hoi

Tulin Helsingin seudulle opiskelemaan vuonna 1965. Eteen tupsahti monta kummallista asiaa, joista yksi oli jääkiekko. Kouluaikoinani Kouvolassa pelattiin talvisin vain jääpalloa. Me harrastimme sitä pienillä jääplanteilla. Paikallinen mestaruussarjan joukkue pelasi ottelunsa urheilukentän jäädytetyllä keskialueella ja tietysti luonnonjäällä.

Katsomosta oli pitkä matka kentälle, ja punertavaa palloa oli vaikea nähdä. Joskus jää sulii, ja matsi peruutettiin tai keskeytettiin. Joskus taas pyrytti, ja kenttää jouduttiin tuon tuosta kolaamaan.

Muistan yhden pyryottelun. Palloa ei voinut kuljettaa lumessa. Paikallinen tähtipelaaja Vuorelma otti keskikentällä pallon mailalleen, pomputteli sitä käyrän lavan päällä, kiemurteli kentän läpi lähelle maalia, heitti pallon ilmaan ja pamautti maalin. Se ratkaisi ottelun. Jos olisi ollut teevee, sitä maalia olisi hehkutettu enemmän kuin Granlundin ilmaveiviä.

Me maalaispojat rupesimme Helsingissä seuraamaan tätä ihmeellistä jääkiekkoa. Helsingin jäähalli avattiin sopivasti vuonna 1966. Paikallinen mahtiseura Idrottsföreningen Kamraterna ei meitä maaseudulta tulleet innostanut. Kävimme kuitenkin otteluissa ja hurrasimme vastustajille. Parhaimmat tuuletukset tulivat, kun Hifki sai Saipalta kunnolla turpiinsa.

Piskuinen jääkiekkjoukkue Töölön Vesa oli kokeillut mestaruussarjaa, mutta ei ollut oikein pärjännyt. Seura ajautui selvitystilaan. Legendaarinen rakennusmestari Aimo Mäkinen osti Töölön Vesan ja taisi ottaa samalla sen velatkin. Monet IFK:ta karsastavat jääkiekkointoilijat siirtyivät uuden seuran Jokerien tueksi. Jokerit nousi mestaruussarjaan 60-luvun lopulla, ja se on muutamaa räpellystä lukuun ottamatta pysynyt siellä.

Meidänkin kahdeksanhenkisestä opiskelijasolustamme pari siirtyi Jokereiden taakse. Tosin yksi turkulainen ja toinen hämäläinen pysyivät järkähtämättä omiensa takana. Syntyi panosta myös solukeskusteluihin. Kovimmin ottivat vastaan Jokerit ja TPS niin kentällä kuin kämpälläkin.

Aimo Mäkinen, sittemmin aateloitu jääkiekkoleijona, oli varmaan paras mahdollinen jääkiekkomies. Jääkiekon muuttuessa yhä enemmän bisnekseksi Mäkisen eväät taisivat ehtyä. Maailmanympäripurjehtija Hjallis Harkimo tuli Jokerien omistajaksi 90-luvun alussa. Harkimo tunnettiin kovana IFK:n kannattajana, mikä vähän närästi.

Harkimossa oli ytyä, eikä häneltä puuttunut bisneksen tajua. Hjalliksen äiti tulee kuuluisasta Hackmanien teollisuussuvusta, mistä ei ollut ainakaan haittaa.

Jokerit menestyi ja rämpi vuoron perään. Projekti nimeltä Teemu Selänne onnistui nappiin. Rakennettiin uusi suuri halli. Jokereiden budjetti oli vuodesta toiseen SM-liigan suurin. Pelaajien mieliala ja tyyli muuttuivat kuitenkin vääjäämättä virkamieskiekon suuntaan. Miten hyväpalkkaiset hemmot voivatkin pelata niin surkeasti. Minuakin, vannoutunutta fania alkoi hatuttaa.

Taannoin kuului vielä kummempia. Jokerit myytiin venäläisille uusrikkaille, joita myös oligarkeiksi eli harvainvallan kannattajiksi kutsutaan. Jokerit ryhtyy pelaamaan KHL-liigassa, johon osallistuu entisen Neuvostoliiton alueen lisäksi joukkueita myös Tšekistä ja Slovakiasta.

Spasibo i do svidaniya!

pajen